

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobkyně **J. T.**, bytem K., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2010 č.j. X/315-AH, ve věci starobního důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádná z účastnic řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2010, jímž žalovaná zamítla žalobkyninu žádost o zvýšení starobního důchodu.

Namítá, že ve školním roce 1953/54 navštěvovala 9. třídu – Jednoroční učební kurs stejně jako její spolužák M.D., jemuž byl nárok na zvýšení důchodu uznán. Domáhá se proto zvýšení svého starobního důchodu s ohledem na dobu studia v 9. třídě ve školním roce 1953/54.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby, když žalobkyni byl starobní důchod přiznán dle zák. č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném k 1.11.1991 (dále jen „zák. č. 100/1988 Sb.“), přičemž podle této zákonné úpravy nemá další zápočet studia s ohledem na doby pojištění žalobkyně již žádný vliv na výši důchodu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyni vznikl nárok na důchod dnem 1.11.1991 podle nař. vl. č. 118/1988 Sb., o mimořádném poskytování starobního důchodu, a to ve výši podle § 22 odst. 1 písm. c) zák. č. 100/1988 Sb. Při přiznání důchodu bylo zohledněno 31 let a 221 dnů odpracované doby od dovršení 18 let věku žalobkyně vesměs v tehdejší III. pracovní kategorii a doba pojištění do 18 let věku žalobkyně od 1.9.1954 do 16.10.1957. Žalobkyně dne 20.11.2009 požádala o úpravu starobního důchodu, kdy žádala zhodnotit též školní rok 1953/54, kdy navštěvovala Jednoroční učební kurs, kdy k prokázání této doby pojištění předložila výpis z třídního výkazu a potvrzení Státního okresního archivu Znojmo. Žalobkynina žádost byla zamítnuta rozhodnutím žalované ze dne 20.1.2010, které žalovaná odůvodnila větou *„Dodatečně provedený zápočet je však zcela bez vlivu na naše rozhodnutí ze dne 12.11.1991 (...), neboť doba do 18 let se podle zák. č. 100/1988 Sb. nehodnotí.“* Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včasné námitky obsahově totožné s žalobou, ve kterých zdůrazňuje, že studium Jednoletého učebního kursu ve školním roce 1953/54 je studiem po ukončení povinné školní docházky, v čemž odkazuje na stanovisko Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Tyto námitky žalobkyně byly zamítnuty napadeným rozhodnutím, které obsahuje stručné, leč přezkoumatelné odůvodnění: *„Podle právních předpisů účinných v době přiznání starobního důchodu účastníkovi řízení (před 1.1.1996) se k započtené době dosažené do dovršení 18-ti let věku přihlíží pouze pro vznik nároku na důchod (...). Je-li po 18. roce věku započteno alespoň 25 let zaměstnání, neovlivňuje doba do 18 let věku výši důchodu. Ze strany ČSSZ nelze v této záležitosti akceptovat nic jiného než platnou zákonnou úpravu, tedy ani zmíněné stanovisko Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Vzhledem k tomu, že účastník řízení má celkem dobu důchodového pojištění od 18 let do vzniku nároku na důchod tj. do 17.10.1993, 31 let a 221 dnů, je dodatečně provedený zápočet zcela bez vlivu na rozhodnutí ze dne 12.11.1991.“*

V posuzované věci byl žalobkyni starobní důchod přiznán před 1.1.1996, proto se pro posouzení jeho výše i nadále podle § 70 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 155/1995 Sb.“), postupuje podle předpisů účinných před 1.1.1996, tj. podle zák. č. 100/1988 Sb.

Podle § 22 odst. 1 písm. c) zák. č. 100/1988 Sb. základní výměra starobního důchodu činí 50% průměrného měsíčního výdělku.

Podle § 22 odst. 2 alinea 3 zák. č. 100/1988 Sb. k základní výměře se přičítají (...) ostatním občanům od 26. roku zaměstnání za každý rok zaměstnání III. pracovní kategorie 1% průměrného měsíčního výdělku.

Podle § 22 odst. 3 zák. č. 100/1988 Sb. pro zvýšení podle odstavce 2 se hodnotí jen doba zaměstnání po dosažení věku 18 let do vzniku nároku na starobní důchod.

Podle § 12 odst. 1 věty před středníkem zák. č. 100/1988 Sb. průměrný měsíční výdělek je měsíční průměr hrubých výdělků dosažených v pěti výdělkově nejlepších kalendářních letech v rozhodném období.

Podle § 12 odst. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Sb. rozhodným obdobím je období deseti po sobě následujících kalendářních roků před rokem, ve kterém vznikl nárok na důchod.

Z uvedených zákonných ustanovení jednoznačně vyplývá, že vznikl-li žalobkyni nárok na starobní důchod, pak pro jeho výši je rozhodná doba

- pět výdělkově nejlepších let v deseti posledních kalendářních letech před vznikem nároku na důchod [ze kterých se počítá tzv. průměrný výdělek - § 12 odst. 3 písm. a) zák. č. 100/1988 Sb.], což jsou u žalobkyně kalendářní roky 1986, 1987, 1988, 1989 a 1990 z období let **1981-1990**, a
- doba od 26. roku zaměstnání po dosažení věku 18 let [za kterou náleží navýšení - § 22 odst. 2 alinea 3 zák. č. 100/1988 Sb.], což je u žalobkyně, která dovršila 18 let dnem 17.10.1957 a poté byla vždy zaměstnána nebo pečovala o děti s výjimkou doby od 21.5.1970 do 6.10.1974, doba **od 13.3.1987 do 12.3.1993**.

Žádné dřívější započtené doby, ať je již žalobkyně získala jakkoli (studium, péče o děti, zaměstnání) nemají na výši žalobkynina důchodu žádný vliv.

Soud nezpochybňuje názor žalobkyně a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR o tom, že doba studia Jednoročního učebního kursu je dobou studia po ukončení povinné školní docházky, která se plně započítává do tzv. doby zaměstnání podle § 8 odst. 1 písm. f) zák. č. 100/1988 Sb. Toto započtení však nemá žádný vliv na výši žalobkynina důchodu, pro jehož výpočet jsou rozhodná toliko shora uvedená období, příp. by mohla být rozhodná období pozdější, nikoli však dřívější.

Mělo-li započtení uvedeného studia u jiného důchodce vliv na výši již přiznaného důchodu, pak se musí jednat o důchod, na který vznikl nárok až podle zák. č. 155/1995 Sb., tedy nejdříve dnem 1.1.1996. Starobní důchody, na které vznikl nárok od 1.1.1996 jsou totiž vypočítávány skutečně podle všech získaných dob pojištění (§ 34 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb.). To však není případ žalobkyně, které nárok na důchod vznikl již v r. 1993, přičemž důchod jí byl poskytován podle nař. vl. č. 118/1988 Sb. dokonce již od 1.11.1991.

Krajský soud tedy dospěl k závěru obecně přijímanému správními soudy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 17.4.2008 č.j. 6 Ads 108/2006-52), že hodnocení doby zaměstnání získané do 18 let věku nemá význam pro výši důchodu v případě, kdy starobní důchod je přiznán podle zák. č. 100/1988 Sb. za situace, kdy žadatel splnil podmínku potřebné doby zaměstnání pro vznik nároku na starobní důchod v době od 18 let věku do dne vzniku nároku na tento důchod. Proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 2 s.ř.s., když procesně úspěšné žalované v důchodových věcech ze zákona náhrada nákladů řízení nenáleží.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, nemá-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 19. července 2010

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce